

Arrest

nr. 170 319 van 21 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 mei 2016.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. UNWALI die *loco* advocaat J. HATEGEKIMANA verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn twee vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk het feit politiek actief te zijn en daarom vervolgd te worden door , problemen te kennen met en een vrees te koesteren jegens het "Rapid Action Battalion" (RAB).

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 73 147 van 12 januari 2012 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ter ondersteuning van zijn huidige derde asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: verschillende nieuwsartikels, een brief van zijn advocaat en een schrijven van een kennis.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 73 147 van 12 januari 2012 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoon in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het beknopt herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal), waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Betreffende de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde stukken, waarvan er verschillende reeds eerder werden neergelegd, wijst de Raad erop en benadrukt hij dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad nr. 73 147 van 12 januari 2012 waarin in het kader van zijn eerste asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden, gelet ook op de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent die stukken, zoals o.a. het gesolliciteerde karakter van enkele ervan, vaststellingen welke niet worden ontkracht of weerlegd, en gezien de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Bangladesh een hoge graad van corruptie heerst en allerhande documenten er makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen, kan aan de door verzoeker bij onderhavige asielaanvraag neergelegde stukken geen bewijswaarde worden gehecht.

De vaststelling dat verzoeker bij de Bengaalse ambassade in Brussel probleemloos een Bengaals paspoort kon verkrijgen, kan overigens bezwaarlijk worden gerijmd met, doch bevestigt en versterkt daarentegen voorts de ongeloofwaardigheid van de vrees die hij jegens de autoriteiten van zijn land verklaart te koesteren.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 2 mei 2016, voert verzoekende partij aan dat zij politiek actief was in haar land van herkomst voor de BNP en dat zij omwille van deze activiteiten wordt gezocht. Zij wijst er op dat in 2009 de president van de RAB "ward 24" werd vermoord en dat zij door het RAB werd gezocht. Verzoekende partij is het er niet mee eens dat alle opeenvolgende asielaanvragen steeds steunen op de eerste asielaanvraag. Voorts is zij

van oordeel dat zelfs indien er een hoge graad van corruptie is in een land, dit nog geen bewijs is dat het document ingediend *in casu* niet als bewijs kan worden aangenomen of het relaas niet zou kunnen ondersteunen. Volgens verzoekende partij steunt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich inderdaad op algemene bevindingen en kan dit een bepaald document niet zomaar onderuit halen. Verzoekende partij stelt nog dat zij verschillende documenten heeft ingediend, een paspoort, een krantenartikel en brieven uit Bangladesh en dat deze documenten *in concreto* moeten worden onderzocht. Volgens verzoekende partij moet er een nieuwe beslissing komen over de door haar neergelegde documenten.

Verzoekende partij stelt zeer algemeen dat zij het er niet mee eens is dat alle opeenvolgende asielaanvragen steeds steunen op de eerste asielaanvraag, een stelling die zij niet verder toelicht, doch zij ontkracht, noch weerlegt en werpt geen ander licht op de concrete vaststelling (met betrekking tot haar persoonlijke situatie) dat, zoals blijkt uit haar verklaringen in het kader van onderhavige asielaanvraag en meer algemeen de gegevens in het administratief dossier, zij zich in het kader van haar huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar twee vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk het feit politiek actief te zijn en daarom vervolgd te worden door, problemen te kennen met en een vrees te koesteren jegens het "Rapid Action Battalion" (RAB). Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op, doch bevestigt integendeel deze vaststelling, door ter terechtzitting opnieuw haar vrees voor de RAB omwille van haar politieke profiel te herhalen en uiteen te zetten.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij op algemene wijze voorhoudt, worden de door haar in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten geen bewijswaarde ontzegd louter omwille van het feit dat er in haar land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst, doch wel op basis (ook) van verschillende andere gronden, zoals blijkt uit de grond in de beschikking waar in dit verband als volgt wordt vastgesteld: *"Betreffende de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde stukken, waarvan er verschillende reeds eerder werden neergelegd, wijst de Raad erop en benadrukt hij dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad nr. 73 147 van 12 januari 2012 waarin in het kader van zijn eerste asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden, gelet ook op de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent die stukken, zoals o.a. het gesolliciteerde karakter van enkele ervan, vaststellingen welke niet worden ontkracht of weerlegd, en gezien de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Bangladesh een hoge graad van corruptie heerst en allerhande documenten er makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen, kan aan de door verzoeker bij onderhavige asielaanvraag neergelegde stukken geen bewijswaarde worden gehecht."* Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op. Ze brengt geen concrete en valabele argumenten bij die deze grond, en (dus ook) hetgeen in de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in het kader van onderhavige asielaanvraag bijgebrachte documenten concreet wordt vastgesteld, vermogen te ontcrachten of weerleggen.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het beknopt herhalen van haar asielrelaas en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 2 mei 2016 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontcrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS